Dosarul nr. 2-25098352-05-2ac-15052025

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Pasat Natalia

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În numele Legii

06 octombrie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
***președintelui* completului de judecată, dnei** *Inga GORLENCO*
***judecătorilor*: dlui** *Igor BOTEZATU* și, **dlui:** *Andrei SCRIPCENCO*

examinând fără citarea părților, apelul declarat de SRL „Basarab Construct" în persoana administratorului Cărbune Ghenadie prin intermediul avocatului Valeriu Negoiță împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 04 august 2025, emisă în procedură scrisă, la cererea cu valoare redusă depusă de Societatea Comercială „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitate „Basarab Construct" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă:

În fapt

La data de 10 iulie 2025, Societatea Comercială „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată prin intermediul avocatului Maxim Todorov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Basarab Construct" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit facturii fiscale Seria/Nr. EAQ000986568, eliberată la 28 august 2024, S.C. „Evan-P" S.R.L., în calitate de furnizor/transportator, a vândut cumpărătorului S.R.L. „Basarab Construct" beton cu clasa de rezistență B-20, în cantitate de 62.50 m^3, la un preț unitar, fără TVA - 2100 lei, în valoarea totală de 157 500 de lei.

La 28 august 2024, această factură fiscală a fost semnată cu semnătura electronică de ambele părți contractuale.

A mai indicat că, în baza ordinului de plată nr. 154 din 03 noiembrie 2024, S.R.L. „Basarab Construct" a transferat în beneficiul S.C. „Evan-P" S.R.L. suma de 100 000 de lei, destinația plății: plata pentru beton marca B 250 (BC 20).

A menționat că, potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce la 31 decembrie 2024 între S.C. „Evan-P" S.R.L. şi S.R.L. „Basarab Construct", s-a constatat, conform datelor ambelor

părți, că la data de 31 decembrie 2024, S.R.L. „Basarab Construct” datorează lui S.C. „Evan-P” S.R.L. suma de 52 920 de lei.

A subliniat că, în speță, drept acte juridice ce atestă stabilirea raporturile contractuale servesc factura fiscală Seria, Nr. EAQ000986568 din 28 august 2024 la suma de 157 500 de lei, semnată de ambele părți; Ordinul de plată nr. 154 din 03 noiembrie 2024 la suma de 100 000 de lei, precum și actul de verificare a decontărilor reciproce din 31 decembrie 2024 între S.C. „Evan-P” S.R.L. şi S.R.L. „Basarab Construct”, prin care s-a constatat datoria la suma de 52 920 de lei.

A adăugat că, la data de 13 martie 2025 și la 17 aprilie 2025 în adresa S.R.L. „Basarab Construct” au fost expediate cererile prealabile, prin care s-a solicitat restituirea datoriei în sumă de 52 920 de lei. Conform adeverinței (F.20), scrisorile erau nereclamate de destinatar.

A subliniat că, obligația de achitare a sumei de 52 920 de lei a devenit scadentă la 28 septembrie 2024.

Bazându-se pe prevederile art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, a reiterat că dobânda de întârziere pentru suma restantă, urmează a fi calculată conform următoarei formule:

Pentru perioada de la 28 septembrie 2024 până la 09 ianuarie 2025: 3,60% (rata de bază BNM) + 9% (în temeiul art. 942 alin.(2) Cod civil) = 12,60 %; 52920 de lei (valoarea datoriei) x 12.60% = 6667,92 lei pe an; 6667,92 lei : 365 zile = 18,26 lei pe zi; 18,26 lei x 104 zile = 1899 de lei (dobânda de întârziere);

Pentru perioada de la 10 ianuarie 2025 până la 04 februarie 2025: 5,60% (rata de bază BNM) + 9% (în temeiul art. 942 alin. (2) Cod civil) = 14,60%; 52920 lei (valoarea datoriei) x 14.60% = 7726,32 lei pe an; 7726,32 lei : 365 zile = 21,16 lei pe zi; 21,16 lei x 26 zile = 550,16 lei (dobânda de întârziere);

Pentru perioada de la 05 februarie 2025 până la 18 iunie 2025: 6,50% rata de bază BNM) + 9% (în temeiul art. 942 alin. (2) Cod civil) = 15,50%; 52920 lei (valoarea datoriei) x 15,50 % = 8202,6 lei pe an; 8202,6 lei : 365 zile = 22,47 lei pe zi; 22,47 lei x 134 zile = 3011 lei (dobânda de întârziere).

Astfel, pentru toată perioada, de la 28 septembrie 2024 până 18 iunie 2025, dobânda de întârziere constituie 5460,16 lei.

A solicitat S.C. „Evan-P” S.R.L. admiterea acțiunii cu încasarea de la S.R.L. „Basarab Construct” în beneficiul său a datoriei în mărime de 52 920 de lei, a dobînzii de întârziere în mărime de 5 460,16 lei, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Cauza a fost soluționată în procedura cererilor cu valoare redusă, astfel, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iulie 2025, cererea de chemare în judecată a fost primită în procedură scrisă și dispusă examinarea în conformitate cu prevederile art. 276^2 Cod de procedură civilă ca cerere cu valoare redusă, fiind explicate părților drepturile și obligațiile în acest sens, modalitatea de examinare a cererii, data depunerii referinței și data examinării cererii de chemare în judecată, unipersonal după expirarea termenului de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată. /f.d. 16-17/ În adresa pîrîtului Societății cu Răspundere Limitate „Basarab Construct”, prin intermediul oficiului poştal, a fost expediată

copia încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iulie 2025, copia cererii de chemare în judecată și anexa, actele fiind recepționate de către pîrît pe data de 24 iulie 2025. /f.d. 18/

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 04 august 2025 s-a admis acțiunea depusă de către Societatea Comercială „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitate „Basarab Construct" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Basarab Construct" în beneficiul Societății Comerciale „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată suma de 52 920 (cinzeci și două mii nouă sute douăzeci) de lei cu titlu de datorie, suma de 5 460,16 (cinci mii patru sute șaizeci lei,16 bani) de lei cu titlu de dobândă de întârziere, 2138 (două mii o sută treizeci și opt) de lei cu titlu de taxă de stat, 200 (două sute) de lei cu titlu de taxă de timbru și suma de 5000 (cinci mii) de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Solicitarea și argumentele apelantului.

În dezacord cu hotărârea enunțată, la data de 20 august 2025, pârâtul SRL „Basarab Construct" în persoana administratorului Cărbune Ghenadie și avocatul Negoiță Valeriu a atacat-o cu apel nemotivat prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 04.08.2025, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Fiind verificată respectarea normelor procesuale de achitare a taxei de stat, taxei de timbru și de depunere a apelului, Completul de judecată prin încheierea din 19 mai 2026 nu a dat curs cererii de apel și s-a oferit termen pentru prezentarea cererii de apel motivat, a dovezilor achitării taxei de timbru în sumă de 200 și taxei de stat în sumă de 1956,16 lei.

Ținând cont că la data de 03 iunie 2026 de către pârâtul Societate cu Răspundere Limitată „Basarab Construct" prin intermediul avocatului Valeriu Negoiță au fost înlăturate toate neajunsurile, astfel prin încheierea din 05 iunie 2026 s-a acceptat cererea de apel și s-a stabilit termenul de examinare a apelului în lipsa părților pentru data de 06 octombrie 2026, ora 14:45, cu propunerea de a fi depuse referințe până la data de 17.07.2026.

În susținerea apelului Societatea cu Răspundere Limitată „Basarab Construct" a indicat că, hotărârea contestată este ilegală, neîntemeiată și emisă cu încălcarea gravă atât a normelor de drept material, cât și a normelor de drept procesual.

Menționează că instanța de fond a examinat cauza în mod superficial, fără administrarea completă și obiectivă a probelor, fără respectarea principiului contradictorialității și fără acordarea posibilității efective apelantului de a-și exercita dreptul la apărare.

În motivarea acțiunii sale, intimatul S.R.L. „Evan-P" a invocat faptul că între părți ar fi existat raporturi contractuale confirmate prin factura fiscală seria EAQ000986568 din 28.08.2024, prin care ar fi fost livrat beton în cantitate de 62,50 m^3 la suma totală de 157 500 lei. De asemenea a mai invocat faptul că S.R.L. „Basarab Construct" a achitat suma de 100 000 lei conform Ordinului de plată nr. 154 din 03.09.2024, iar diferența neachitată ar constitui pretinsa datorie de 52 920 lei. Totodată, intimatul a invocat existența unui act de verificare a decontărilor

reciproce la data de 31.12.2024, prin care potrivit afirmațiilor sale, ar fi fost confirmată existența datoriei.

Cu toate acestea, instanța de fond nu a verificat în mod corespunzător caracterul autentic, legal și probator al actelor prezentate de reclamant și nu a analizat circumstanțele reale ale raporturilor dintre părți.

Susține apelantul că, intimatul nu a prezentat niciun Contract de vânzare-cumpărare, furnizare, transport sau alt înscris care să ateste existența unui acord de voință între S.R.L. „Basarab Construct" și S.R.L. „Evan-P" privind livrarea betonului. Lipsa unui asemenea document rezultă inclusiv din materialele dosarului, în care nu se regăsește niciun act contractual semnat de ambele părți. Iar, conform prevederilor art. 992 Codul civil contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

În lipsa probelor care să confirme acordul părților cu privire la obiectul contractului, cantitatea bunurilor, prețul, termenul, condițiile și modalitatea executării obligațiilor reciproce, nu poate fi reținută existența unui raport juridic contractual valabil și opozabil între părți. Or, simpla invocare a unor relații comerciale pretinse nu poate substitui obligația intimatului de a demonstra, prin probe pertinente și concludente, nașterea și conținutul obligației pretinse.

De asemenea, factura fiscală prezentată de intimat nu constituie, prin ea însăși, o probă suficientă și incontestabilă a executării obligației de livrare a bunurilor și nici a acceptării necondiționate a obligației de plată de către apelant. Factura fiscală are, în principal, caracter contabil și fiscal, fiind destinată evidenței operațiunilor economice, însă nu poate suplini lipsa probelor privind transmiterea efectivă a mărfii și recepționarea acesteia de către beneficiar.

Pentru a produce efecte juridice în privința executării obligațiilor reciproce, factura fiscală trebuie coroborată cu alte mijloace de probă, precum acte de predare-primire, avize de însoțire a mărfii, documente de transport, procese-verbale de recepție, confirmări de primire sau alte înscrisuri care să ateste în mod cert transmiterea și recepționarea bunurilor.

În cauza de față, intimatul nu a prezentat asemenea probe. Nu există dovezi care să confirme că betonul pretins a fost efectiv transportat, livrat și recepționat de către S.R.L. „Basarab Construct", nici că reprezentanții acesteia au acceptat bunurile sau au confirmat executarea prestației. În aceste condiții, factura fiscală invocată nu poate constitui singura bază probatorie pentru constatarea existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile.

În acest sens, practica Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova a reținut că simpla prezentare a facturilor fiscale nu poate constitui probă suficientă pentru confirmarea executării obligațiilor contractuale în lipsa altor acte confirmative privind predarea-primirea mărfii, recepția bunurilor sau executarea efectivă a prestațiilor.

Conform prevederilor art. 1115 Codul civil obligația de predare a bunului se consideră executată în momentul: a) predării bunului către cumpărător sau către persoana indicată de el; b) punerii bunului la dispoziția cumpărătorului sau a persoanei indicate de el dacă bunul urmează să fie predat la locul aflării lui. Bunul se consideră pus la dispoziția cumpărătorului dacă este individualizat prin marcare sau în alt mod și dacă este pregătit de predare în termenul stabilit, iar cumpărătorul este informat despre aceasta potrivit clauzei contractuale. (2) Dacă din contract nu

rezultă obligația vânzătorului de a asigura transportarea bunului sau predarea lui la locul aflării cumpărătorului, obligația vânzătorului de a preda bunul se consideră executată de la data predării bunului către transportator sau oficiul poștal pentru a fi transportat la cumpărător dacă contractul nu prevede altfel.

Conform prevederilor art. 1116 Codul civil, cumpărătorul este obligat să efectueze acțiuni care, în conformitate cu uzanțele, sînt necesare din partea lui pentru garantarea predării și primirii bunului dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Mai mult decât atât, simpla existență a unor facturi fiscale nu constituie prin ea însăși dovada incontestabilă a executării obligației de livrare a bunului și nici dovada acceptării necondiționate a obligației de plată.

Factura fiscală reprezintă doar un document contabil și fiscal, care urmează a fi coroborat cu alte probe ce confirmă efectiv transmiterea bunurilor și recepționarea acestora de către cumpărător. In raporturile juridice de vânzare-cumpărare, obligația de plată a cumpărătorului este condiționată de executarea corespunzătoare a obligației de predare a bunului de către vânzător.

Instanța de fond a ignorat complet faptul că intimatul nu a prezentat: acte de predare-primire a mărfii, dovezi privind transportarea efectivă a betonului la obiectivul apelantului, factura de însoțire a mărfii ori documente de transport semnate de reprezentanții apelantului, acte de recepție a betonului, dovezi privind descărcarea mărfii la obiectivul apelantului, foi de parcurs, documente logistice sau alte înscrisuri care să confirme executarea efectivă a obligației de livrare.

În lipsa unor asemenea probe esențiale, nu poate fi considerat demonstrat faptul livrării bunurilor și nici apariția obligației de plată în sarcina apelantului. Existența unei creanțe certe, lichide și exigibile nu poate fi prezumată exclusiv în baza unor facturi fiscale întocmite unilateral de intimat.

Totodată, așa-zisul Act de verificare a decontărilor reciproce invocat de intimat nu poate produce efecte juridice, întrucât acesta: nu conține data întocmirii; nu este semnat de reprezentantul legal al S.R.L. „Basarab Construct” și nu conține ștampila societății; nu permite identificarea persoanei care pretins l-ar fi semnat din partea intimatului.

Prin natura sa juridică, Actul de verificare reprezintă un înscris prin care părțile confirmă de comun acord existența și cuantumul obligațiilor reciproce. În lipsa semnăturii ambelor părți, acesta nu poate constitui recunoaștere a datoriei și nu poate produce efecte juridice împotriva părții care nu și-a exprimat consimțământul, totodată Actul de verificare a fost prezenta într-o altă limbă cât cea de stat urma acest act să fie tradus în modul stabilit de lege.

Mai mult, potrivit art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În speță, instanța de fond nu a motivat din ce considerente a acordat valoare probatorie determinantă unor facturi fiscale și unui act de verificare nesemnat de apelant și nici nu a explicat din ce motive a considerat suficient un asemenea probatoriu pentru a constata existența datoriei.

Astfel, concluzia instanței de fond privind existența datoriei se întemeiază pe presupuneri și deducții, iar nu pe un probatoriu suficient, pertinent și concludent. Instanța a reținut ca fiind dovedite circumstanțe esențiale ale cauzei în lipsa probelor directe care să confirme executarea obligației de livrare și recepționarea bunurilor de către apelant, încălcând atât dispozițiile art. 1115 și art. 1116 Cod civil, cât și prevederile art. 118 și art. 130 Cod de procedură civilă referitoare la sarcina probei și aprecierea completă, obiectivă și multilaterală a probelor administrate în cauză.

Mai mult decât atât, suma de 100 000 lei transferată de către apelant conform ordinului de plată nr. 154 din 03.09.2024 nu reprezenta executarea unei obligații de plată pentru marfă livrată, ci constituia un avans pentru o eventuală livrare viitoare de beton marca B250 (BC20), livrare care nu a mai fost executată de către intimat.

Destinația plății indicată în ordinul de plată nu confirmă executarea unei obligații certe și exigibile, ci doar existența unei intenții comerciale privind eventuale raporturi contractuale viitoare.

Intimatul nu a demonstrat că betonul ar fi fost efectiv livrat, iar instanța de fond nu a verificat existența unor probe obiective privind executarea obligației de livrare.

Mai mult decât atât, apelantul intenționa formularea unei acțiuni reconvenționale împotriva intimatului privind restituirea sumei achitate în avans, întrucât obligația principală a intimatului de livrare a betonului nu a fost executată.

În acest scop, apelantul a inițiat procedura prealabilă obligatorie și a expediat la data de 19.08.2025 somație către S.R.L. „Evan-P”, solicitând restituirea sumei de 100 000 lei. Cu toate acestea, dreptul apelantului la apărare a fost grav încălcat de către instanța de fond, deoarece a fost încheiat Contractul de asistență juridică cu C.A. „Negoiță Valeriu” la data de 19.08.2025 fapt confirmat prin originalul mandatului avocatului seria MA nr. 1758080 din 19.08.2025, anexat la cerere de apel nemotivat, dispozitivul hotărârii contestate de către apelant a fost recepționat tot la data de 19.08.2025.

Hotărârea instanței de judecată a fost pronunțată până a fi expirat termenul stabilit în încheierea judecătorească:

Prin încheierea din 11.07.2025, Judecătoria Cahul, sediul Central, a explicat expres părților că examinarea cauzei va avea loc după expirarea termenului de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată.

Apelantul a recepționat actele procesuale și încheierea din 11.07.2025, Judecătoria Cahul, sediul Central la data de 24.07.2025. (f.d. 18) Cu toate acestea, instanța a pronunțat hotărârea deja la data de 04.08.2025, fără expirarea termenului de 30 de zile stabilit chiar de instanță. Prin această conduită procesuală, instanța de fond a lipsit apelantul de posibilitatea efectivă, de a pregăti apărarea, de a prezenta probe, de a formula cereri procesuale, de a depune acțiune reconvențională, de a solicita administrarea probelor necesare.

Prin modul de examinare a cauzei au fost încălcate prevederile art. 26 Cod de procedură civilă, privind contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedurale. Conform alin. (2), părțile trebuie să beneficieze de posibilitatea efectivă de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, precum și de a-și expune opinia asupra tuturor problemelor de fapt și de drept

relevante pentru soluționarea cauzei. Totodată, potrivit alin. (3), instanța are obligația de a-și păstra imparțialitatea și de a crea condiții pentru exercitarea deplină a drepturilor procesuale ale participanților la proces.

De asemenea, alin. (4) al art. 26 Cod de procedură civilă, garantează egalitatea părților în drepturile procedurale și impune instanței obligația de a asigura posibilități egale, suficiente și adecvate pentru utilizarea tuturor mijloacelor procedurale necesare susținerii poziției fiecărei părți, astfel încât niciuna să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În speță, aceste garanții procesuale nu au fost respectate, fapt care a afectat exercitarea efectivă a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. Astfel, au fost încălcate grav principiile fundamentale ale procesului civil.

De asemenea apărarea susține că la judecarea cauzei au fost încălcate prevederile art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă, potrivit căruia principiul disponibilității în drepturi se manifestă prin posibilitatea participanților la proces, în special a părților, de a dispune liber de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare și de a-și valorifica efectiv poziția procesuală în cadrul termenelor stabilite de lege și de instanță.

În speță, prin încheierea din 11.07.2025, Judecătoria Cahul, sediul Central, a informat expres părțile că examinarea cauzei va avea loc după expirarea termenului de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată. Apelantul a recepționat actele procesuale și încheierea respectivă la data de 24.07.2025, fapt confirmat prin avizul de recepție aflat la dosar. (f.d. 18)

În aceste circumstanțe, apelantul era îndreptățit să se bazeze în mod legitim pe termenul de 30 de zile indicat de instanță pentru exercitarea deplină a drepturilor sale procedurale, inclusiv pentru formularea apărărilor, prezentarea probelor, depunerea explicațiilor și valorificarea tuturor mijloacelor procedurale de protecție a intereselor sale.

Cu toate acestea, instanța de fond a pronunțat hotărârea la data de 04.08.2025, înainte de expirarea termenului de 30 de zile calculat de la data comunicării actelor procesuale către apelant. Astfel, instanța s-a abătut de la propriile dispoziții procesuale și a lipsit apelantul de posibilitatea efectivă de a beneficia de întregul termen acordat pentru exercitarea drepturilor sale procedurale.

Or, principiul disponibilității consacrat de art. 27 Cod de procedură civilă, presupune nu doar recunoașterea formală a drepturilor procesuale ale părților, ci și asigurarea unor condiții reale și efective pentru exercitarea acestora. Pronunțarea hotărârii înainte de expirarea termenului comunicat de instanță a restrâns nejustificat posibilitatea apelantului de a dispune de mijloacele sale de apărare și de a participa efectiv la proces, afectând astfel egalitatea armelor și dreptul la un proces echitabil.

Prin urmare, modalitatea în care instanța de fond a procedat contravine exigențelor art. 27 Cod de procedură civilă și constituie o încălcare esențială a drepturilor procedurale ale apelantului, susceptibilă să atragă casarea hotărârii atacate. Prin pronunțarea hotărârii înainte de expirarea termenului stabilit chiar de instanță, apelantul a fost lipsit efectiv de posibilitatea exercitării drepturilor procesuale fundamentale. De asemenea, instanța de fond nu a examinat în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a motivat suficient hotărârea adoptată.

Susține apelantul că, în prezenta cauză, instanța de fond nu a analizat lipsa contractului de vînzare-cumpărare a betonului, lipsa probelor privind livrarea efectivă a betonului, lipsa semnăturii apelantului pe actul de verificare, caracterul de avans al sumei transferate, imposibilitatea formulării acțiunii reconvenționale de către apelant, încălcarea termenului procedural stabilit de instanță prin încheierea sa din 11.07.2025.

Ce ține de încasarea dobânzii de întârziere apelantul invocă, că în lipsa unui contract care să stabilească, termenul de executare, scadența obligației, condițiile de plată, momentul exigibilității creanței: nu poate fi stabilită întârzierea debitorului și nici a aplicată dobânda de întârziere.

Instanța de fond nu a verificat existența condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea art.942 Cod civil. Mai mult decât atât, intimatul a calculat dobânda pentru perioada 28.09.2024 - 18.06.2025 fără, a demonstra existența unei creanțe certe și exigibile. Conform jurisprudenței naționale, dobânda de întârziere nu poate fi aplicată în lipsa stabilirii clare a scadenței obligației și a existenței raportului juridic obligațional.

Instanța nu a analizat raporturile reale dintre părți și nu a stabilit dacă intimatul și-a executat efectiv obligațiile pretinse. Or, în materia obligațiilor civile, sarcina probei aparține reclamantului. În lipsa unor asemenea probe, admiterea acțiunii este nelegală. Mai mult decât atât, instanța de fond nu a respectat nici principiul nemijlocirii cercetării probelor. Instanța nu a audiat reprezentanții părților asupra circumstanțelor reale ale raporturilor comerciale și nu a verificat autenticitatea înscrisurilor prezentate.

În prezenta cauză, apelantul a fost lipsit de această posibilitate prin grăbirea nejustificată a examinării cauzei, cu pronunțarea hotărârii înainte de termenul stabilit în încheierea sa din 11.07.2025. Mai mult decât atât examinarea cauzei într-un termen mai scurt decât cel stabilit chiar de instanță denotă lipsa imparțialității și afectează încrederea într-o justiție echitabilă.

Prin ignorarea propriului termen procedural, instanța a creat o stare de insecuritate juridică și a afectat drepturile procesuale ale apelantului. În asemenea circumstanțe, remedierea încălcărilor procesuale produse nu este posibilă în cadrul examinării apelului fără rejudecarea completă a cauzei. Pentru restabilirea dreptului la apărare și a principiului contradictorialității este necesară remiterea cauzei spre rejudecare într-un alt complet de judecată. Această soluție este necesară pentru garantarea imparțialității examinării și pentru evitarea perpetuării erorilor procesuale și materiale comise de instanța de fond.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate atât sub aspect material, cât și procedural.

În speță, încălcările admise de către instanța de fond sunt esențiale și au influențat direct soluția adoptată de instanța de fond.

La data de 29 septembrie 2026 apelantul Societatea cu Răspundere Limitată „Basarab Construct” prin intermediul avocatului Valeriu Negoiță a depus cerere de apel suplimentară, menționând că, la etapa examinării în ordine de apel, reprezentantul intimatului, avocatul, Todorov Maxim a anexat la referință mai multe înscrisuri pe care pretinde că le-ar constitui documente justificative ale livrării betonului către S.R.L. „Basarab Construct”, inclusiv foi de parcurs și avize de însoțire a mărfii. Cu toate acestea, examinarea acestor înscrisuri relevă o serie

de neconcordanțe și deficiențe care nu permit concluzia că cantitate indicată în factura fiscală a fost efectiv livrată și recepționată de către apelant. În primul rând, este esențial de menționat că, potrivit referinței depuse de intimat, acesta invocă existența avizelor de însoțire a mărfii cu numere consecutive, de la nr. 28 până la nr. 35. Cu toate acestea, în materialele anexate efectiv la referință se regăsesc avizele nr. 28, 29, 30, 31, 32, 34 și 35, în timp ce avizul nr. 33 lipsește.

Această lipsă nu poate fi considerată o simplă omisiune formală, deoarece avizul nr. 33 se află exact în seria documentelor invocate de intimat ca fiind justificative pentru livrarea mărfii și este necesar pentru verificarea integrală a cantității pretins livrate.

Mai mult, lipsa acestui înscris generează o neconcordanță cantitativă obiectivă între factura fiscală și documentele prezentate efectiv instanței.

Astfel, potrivit facturii fiscale seria EAQ000986568 din 28.08.2024, intimatul pretinde că a livrat cantitatea totală de 62,50 m^3 de beton, în valoare de 157 500 lei, prețul de 2100 lei/m^3 fiind indicat fără TVA.

În schimb, din avizele efectiv prezentate de intimat rezultă următoarele cantități: avizul nr. 28 - 8 m^3 avizul nr. 29 - 8 m^3 avizul nr. 30 avizul nr. 31 - 8 m^3 avizul nr. 32 avizul nr. 34 - 8 m^3 avizul nr. 35 – 6.5 m^3

Prin urmare, cantitatea care poate fi verificată nemijlocit în baza înscrisurilor prezentate este de numai: 8 + 8 + 8 + 8 + 8 + 8 + 6,5 = 54,5 m^3.

În consecință, între cantitatea de 62,50 m^3 indicată în factura fiscală și cantitatea de 54,50 m^3 care rezultă din avizele efectiv anexate există o diferență de 8 m^3

La prețul de 2100 lei/m^3 fără TVA, această cantitate reprezintă 16800 lei fără TVA, respectiv 20160 lei cu TVA.

Prin urmare, în forma în care au fost prezentate înscrisurile, rămâne nejustificată documentar o cantitate de 8 m^3 de beton, în valoare de 20160 lei cu TVA.

Este adevărat că diferența de 8 m^3 ar putea, teoretic, să corespundă unui eventual conținut al avizului nr. 33. Însă tocmai acesta este documentul care lipsește. Instanța nu poate prezuma conținutul unui înscris care nu a fost prezentat și nu poate considera demonstrată existența, cantitatea sau recepționarea mărfii în baza unei simple presupuneri că documentul lipsă ar fi avut conținutul necesar pentru a completa diferența.

În cazul în care intimatul susține că avizul nr. 33 confirmă livrarea celor 8 m^3 suplimentari, îi revine obligația de a prezenta acest înscris și de a permite verificarea lui sub toate aspectele relevante, inclusiv sub aspectul datei, cantității, mijlocului de transport, locului livrării, identității persoanei care figurează ca beneficiar și autenticității semnăturii acesteia.

În al doilea rând, apelantul contestă în mod expres valoarea probatorie a Foii de parcurs seria DAA nr. 7658044, întrucât aceasta nu conține completată în mod corespunzător rubrica „Bonul beneficiarului” și nu poartă semnătura beneficiarului.

Or, în lipsa semnăturii beneficiarului, această foaie de parcurs nu poate demonstra, prin ea însăși, faptul că marfa a fost recepționată de către S.R.L. „Basarab Construct” și nici nu poate confirma că bunurile indicate în document au fost efectiv predate apelantului.

Mai mult, potrivit modului de întocmire și circulație a unui asemenea document, partea destinată beneficiarului urmează să fie completată și confirmată de acesta, iar documentul

respectiv trebuie să reflecte în mod corespunzător operațiunea de transport și predare a mărfii. Or, în situația în care rubrica destinată confirmării beneficiarului este necompletată și lipsește semnătura acestuia, nu există o confirmare directă din partea apelantului cu privire la recepționarea mărfii.

De asemenea, apelantul contestă autenticitatea semnăturilor existente pe avizele de însoțire a mărfii prezentate de intimat.

Mai exact, pe aceste înscrisuri figurează semnături despre care apelantul susține că nu aparțin administratorului S.R.L. „Basarab Construct", domnul Cărbune Ghenadie și nu există probe care să demonstreze că persoanele care au aplicat respectivele semnături erau împuternicite de apelant să recepționeze marfa și să confirme în numele societății executarea obligației de livrare.

În asemenea circumstanțe, simpla existență a unei semnături pe un înscris nu poate conduce automat la concluzia că aceasta exprimă voința juridică a S.R.L. „Basarab Construct". Este necesar să fie stabilită identitatea persoanei care a semnat, calitatea acesteia și existența împuternicirii de a acționa în numele apelantului.

Mai mult, apelantul contestă în mod expres autenticitatea acestor semnături și solicită instanței să nu atribuie acestor înscrisuri o valoare probatorie decisivă fără verificarea corespunzătoare a autenticității lor și a împrejurării dacă persoanele care figurează drept semnatari aveau sau nu dreptul de a reprezenta întreprinderea.

În al treilea rând, înscrisurile prezentate de intimat prezintă și alte neconcordanțe care pun sub semnul întrebării succesiunea și coerența operațiunilor pretins efectuate.

Astfel, în Foaia de parcurs seria DAA nr. 7658044 nu sunt indicate anumite date referitoare la vehicul și la operațiunea de transport, în timp ce avizele de însoțire a mărfii prezentate de intimat sunt datate în perioada 25-27 august 2024. Or, aceste date trebuie să fie concordante și să permită identificarea fără echivoc a transporturilor efectiv efectuate. În măsura în care informațiile din foaia de parcurs nu corespund datelor înscrise în avizele de însoțire a mărfii, această neconcordanță trebuie verificată de instanță și nu poate fi ignorată, deoarece documentele respective sunt invocate tocmai pentru a demonstra efectuarea transporturilor și livrarea efectivă a betonului.

În al patrulea rând, prezintă o importanță deosebită faptul că aceste înscrisuri nu au fost prezentate și cercetate de instanța de fond, ci au fost depuse de intimat abia în etapa examinării în ordine de apel a prezentei cauze civile, odată cu referința asupra cererii de apel.

Prin urmare, instanța de fond nu a avut posibilitatea să verifice aceste acte, să le examineze în coroborare cu factura fiscală, să stabilească diferențele cantitative, să verifice autenticitatea semnăturilor și să constate dacă persoanele care figurează drept semnatari aveau calitatea și împuternicirea necesară pentru recepționarea mărfii.

La rândul său, apelantul nu a avut posibilitatea efectivă, în fața primei instanțe, să formuleze obiecții asupra acestor înscrisuri, să solicite prezentarea originalelor, să conteste semnăturile și să solicite administrarea probelor necesare pentru verificarea autenticității acestora.

Această împrejurare este cu atât mai relevantă în prezenta cauză, cu cât instanța de fond a pronunțat hotărârea la data de 04.08.2025, deși apelantul a recepționat actele procesuale și încheierea din 11.07.2025 abia la data de 24.07.2025 și potrivit celor stabilite de instanță, cauza urma să fie examinată după expirarea termenului de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată.

Prin urmare, apelantul a fost lipsit de posibilitatea efectivă de a-și exercita în deplină măsură drepturile procedurale, inclusiv de a contesta probatoriul prezentat de intimat și de a solicita administrarea unor probe necesare pentru clarificarea circumstanțelor cauzei.

În aceste condiții, prezentarea în examinarea în ordine de apel a prezentei cauze civile, a unor înscrisuri care pretind să completeze probatoriul insuficient administrat în prima instanță nu poate conduce la confirmarea pretențiilor intimatului. Dimpotrivă, aceste înscrisuri trebuie examinate cu deosebită atenție, iar autenticitatea, conținutul, proveniența și valoarea lor probatorie trebuie stabilite în condiții de contradictorialitate. In acest sens, apelantul solicită instanței să verifice în mod nemijlocit și coroborat toate documentele prezentate de intimat și în special, să stabilească: de ce în referință sunt invocate avizele nr. 28-35, în condițiile în care avizul nr. 33 lipsește din înscrisurile prezentate, care este conținutul exact al avizului nr. 33 și ce cantitate de beton ar fi fost indicată în acesta, prin ce document se confirmă livrarea celor 8 m^3 care lipsesc din cantitatea rezultată din avizele efectiv prezentate, cine a semnat avizele de însoțire a mărfii în numele S.R.L. „Basarab Construct”, dacă persoanele respective aveau calitatea și împuternicirea necesară pentru a reprezenta apelantul și pentru a recepționa marfa, dacă semnăturile contestate aparțin sau nu persoanelor indicate de intimat, de ce Foaia de parcurs seria DAA nr. 7658044 nu conține semnătura beneficiarului în rubrica „Bonul beneficiarului”, dacă datele indicate în foaia de parcurs corespund cu datele avizelor de însoțire a mărfii și cu datele efective ale pretinselor transporturi, dacă toate aceste înscrisuri formează, în ansamblu, un lanț probator coerent și neîntrerupt care să confirme livrarea efectivă și recepționarea de către apelant a cantității de 62,50 m^3.

În lipsa răspunsului la aceste întrebări și în condițiile existenței unor contradicții obiective între înscrisuri, nu poate fi reținută concluzia că intimatul a demonstrat prin probe suficiente și concludente executarea integrală a obligației sale de livrare a betonului către apelant.

Este deosebit de important că factura fiscală, privită în mod izolat, indică 62,50 m^3, însă documentele prin care intimatul încearcă să demonstreze executarea materială a livrării indică, în forma în care au fost prezentate, numai 54,50 m^3 . Diferența de 8 m^3 nu este acoperită de niciun înscris prezentat efectiv instanței, întrucât avizul nr. 33, care ar putea explica această diferență, lipsește.

Prin urmare, factura fiscală nu poate fi utilizată pentru a suplini lipsa documentelor care trebuie să confirme faptul material al predării și recepționării bunurilor.

În aceste condiții, partea apelantă consideră că probatoriul prezentat de intimat este incomplet, contradictoriu și necesită o verificare efectivă, iar concluzia instanței de fond privind existența datoriei nu putea fi fundamentată în lipsa unei cercetări complete a acestor circumstanțe.

Or, sarcina probei existenței și întinderii obligației pretinse aparține celui care formulează pretenția. Intimatul trebuia să demonstreze nu doar emiterea facturii fiscale, ci și faptul că bunurile indicate în aceasta au fost efectiv livrate, în cantitatea indicată, către apelant și recepționate de o persoană autorizată să acționeze în numele acestuia.

În lipsa unor asemenea probe, nu poate fi considerată demonstrată existența unei creanțe certe, lichide și exigibile în cuantumul pretins.

Prin urmare, înscrisurile prezentate de intimat în etapa apelului nu înlătură criticile formulate de apelant, ci, dimpotrivă, evidențiază noi contradicții și lacune probatorii, care confirmă necesitatea unei examinări complete și obiective a cauzei.

În consecință, solicită instanței de apel să nu atribuie valoare probatorie determinantă acestor înscrisuri până la clarificarea tuturor aspectelor menționate, să dispună verificarea originalelor acestora și după caz, administrarea probelor necesare pentru stabilirea autenticității semnăturilor și a realității operațiunilor de livrare.

În ansamblu, lipsa avizului nr. 33, diferența de 8 m^3 dintre cantitatea indicată în factura fiscală și cantitatea rezultată din avizele efectiv prezentate, lipsa semnăturii beneficiarului pe Foaia de parcurs seria DAA nr. 7658044, contestarea autenticității semnăturilor de pe avize, lipsa dovezii privind împuternicirea persoanelor care figurează drept semnatari, precum și prezentarea acestor înscrisuri abia în etapa apelului demonstrează că probatoriul intimatului nu este unul complet, coerent și suficient pentru a confirma livrarea integrală a cantității de 62,50 m^3.

În consecință, în lipsa unor probe certe privind livrarea și recepționarea întregii cantități facturate, concluzia instanței de fond privind existența datoriei de 52920 lei este neîntemeiată și urmează a fi evaluată de instanța de apel prin prisma tuturor circumstanțelor și probelor administrate în cauză.

Termenul de declarare a apelului.

Conform art. 276^4 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, „*hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod*”.

Având în vedere că normele speciale care prevăd examinarea cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă nu reglementează expres data de la care curge termenul pentru exercitarea căii de atac apelul, Completul de judecată, interpretând în ansamblul normele citate mai sus și în acord cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform căreia, „*termenul de declarare a apelului este de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*”, consideră că calea de atac apel necesită a fi exercitată de partea la proces în termenul de 30 zile de la comunicarea hotărârii judecătorești.

Potrivit materialelor dosarului se atestă că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțat, în lipsa părților, la data de 04 august 2025. Conform scrisorii de expediere, actul judecătoresc a fost expediat în adresa părților la data de 12 august 2025, iar cererea de apel a fost depusă de către pârât la data de 20 august 2025. Astfel, Completul reține că, termenul de depunere a cererii de apel a fost respectat.

Procedura de notificare a părților a fost legal executată.

Conform art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă*”.

Procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, este reglementată de articolul 276^3 Cod de procedură civilă, conform căruia alin. (3) stabilește că, *în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă*.

Iar, art. 276^4 alin. (5) Cod de procedură civilă, prevede că, „*instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător*”.

După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, prin încheierea din 02 aprilie 2026 a fost primită spre examinare cererea de apel formulată de avocatul Valeriu Negoiță, s-a stabilit termenul pentru examinarea apelului și notificate părțile despre termenul dat, iar intimatului Societate cu Răspundere Limitată „Evan-P” i-a fost comunicată cererea de apel, fiind explicat dreptul de a depune referință asupra cererii de apel până la data de 17 iulie 2026.

La data de 21 iulie 2026 avocatul Maxim Todorov în interesele intimatului S.R.L. „Evan-P” a depus referință la cererea de apel, menționând că, între părți a existat un raport juridic contractual valabil, în temeiul căruia reclamantul și-a executat obligațiile asumate, în timp ce pârâtul nu și-a executat obligațiile contractuale, întrucât nu a achitat integral prețul pentru betonului cumpărat, având o datorie în mărime de 52 920 de lei.

Atenționează instanței de apel că, legea nu cere obligatoriu un singur document numit „contract”. Forma scrisă este pe deplin respectată prin schimbul de acte juridice și semnarea documentelor fiscale primare. Acordul de voință, bunul (beton clasa B-20), cantitatea (62,50 m^3) și prețul total (157 500,00 lei) au fost materializate în mod legal și explicit prin Factura fiscală Seria/Nr. EAQ000986568 din 28 august 2024, semnată cu semnătură electronică de ambele părți contractuale. (f.d. 8)

Susține că în conformitate cu art. 21 alin. (2) din Legea nr. 124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, semnătura electronică calificată are aceeași valoare juridică ca și semnătura olografă. Prin aplicarea acestei semnături de către administratorul/reprezentantul autorizat al SRL „Basarab Construct”, pârâtul a confirmat în mod direct, oficial și necondiționat că bunurile (betonul) au fost recepționate fără obiecții.

Mai mult ca atât, factura fiscală semnată de ambele părți nu are doar un scop fiscal, ci este actul juridic care atestă însuși faptul vânzării, transmiterii și recepționării betonului cumpărat.

Semnarea facturii fiscale Seria/Nr. EAQ000986568 din 28 august 2024 de către pârât constituie o recunoaștere deplină și necondiționată a recepționării cantității de 62,50 m3 de beton și a obligației de plată a sumei de 157 500,00 lei. Dacă marfa nu ar fi fost transmisă efectiv, pârâtul avea obligația legală de a refuza semnarea facturii fiscale sau de a formula obiecții scrise, fapt care nu a avut loc.

Este contrar bunei-credințe (art. 10 Cod civil) ca o societate comercială să semneze electronic o factură, să achite parțial marfa, să semneze un act de verificare la sfârșit de an, iar ulterior, în instanța de apel, să pretindă în mod absurd că marfa nu a fost transportată sau livrată. Cu privire la pretinsul caracter de „avans pentru o livrare viitoare" al sumei de 100 000 lei.

Afirmația apelantului precum că suma de 100 000 lei, transferată conform Ordinului de plată nr. 154 din 03.09.2024, nu reprezintă executarea unei obligații de plată pentru marfa livrată, ci constituie un avans pentru o eventuală livrare viitoare, este complet neîntemeiată, speculativă și contrară probelor din dosar. Or, potrivit cuprinsului Ordinului de plată nr. 154 din 03.09.2024 (f.d.12), emis, semnat și executat de către însuși pârâtul SRL „Basarab Construct", la rubrica „Destinația plății" este indicat expres și neechivoc: „plata pentru beton marca B 250 (BC 20)" Această plată a fost efectuată la doar câteva zile după emiterea Facturii fiscale Seria/Nr. EAQ000986568 din 28 august 2024, fapt ce confirmă juridic și logic stingerea parțială a obligației născute din livrarea deja efectuată, și nicidecum un „avans", cum a invocat apelantul.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În mod contrar acestui principiu imperativ, apelantul SRL „Basarab Construct" nu a prezentat nici în prima instanță și nu prezintă nici în fața instanței de apel, nicio probă admisibilă, veridică și concludentă care ar confirma caracterul de „avans" al sumei de 100 000 lei. Prin urmare, afirmațiile apelantului privind existența unui „avans" sunt pur declarative, formulate în scopul denaturării adevărului și eschivării de la răspunderea patrimonială.

Cu privire la pretinsa nevalabilitate a Actului de verificare din considerentul lipsei ștampilei, a datei, a semnăturii administratorului și a limbii utilizate. Actul de verificare nu a fost analizat de instanța de fond în mod izolat cum afirmă apelantul, ci în strânsă coroborare cu Factura fiscală Seria Nr. EAQ000986568 din 28.08.2024 semnată electronic (f.d. 8) și Ordinul de plată nr. 154 din 03.11.2024 (f.d. 12). Matematica decontărilor este simplă, clară și incontestabilă: din valoarea totală a mărfii livrate (157 500 lei) s-a scăzut plata parțială efectuată de pârât (100 000 lei), rezultând diferența matematică exactă de 52 920 lei. Astfel, pretinsa lipsă a datei întocmirii sau a ștampilei pe actul de verificare nu poate anula realitatea matematică și juridică a existenței datoriei insolvabile.

Referitor la argumentul că actul de verificare a fost prezentat într-o altă limbă decât cea de stat și nu a fost tradus, apelantul comite un abuz procesual flagrant. Pârâtul a recepționat copia cererii de chemare în judecată și toate anexele (inclusiv actul de verificare) la data de 24 iulie 2025. Acesta a avut Ia dispoziție termenul legal pentru a depune referință în prima instanță și a ridica excepția neînțelegerii limbii sau a solicita traducerea actului. Nefăcând acest lucru din

culpa sa exclusivă, pârâtul este decăzut din dreptul de a invoca aceste obiecții formaliste pentru prima dată în instanța de apel.

Cu privire la confirmarea faptică a transportării și livrării betonului prin probe suplimentare, menționează că pentru a demonta definitiv afirmațiile pur declarative ale apelantului privind pretinsa lipsă a dovezilor de transportare și livrare a betonului, intimatul anexează la prezenta referință, în calitate de probe suplimentare: Avizele de însoțire a mărfii și Foia de parcurs pentru autocamioane. Aceste înscrisuri oficiale de strictă evidență confirmă cu certitudine parcursul logistic: punctul de încărcarea și descărcare betonului.

În finalitate solicită respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii de apel declarată de avocatul Valeriu Negoiță în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Basarab Construct".

Aprecierea instanței de apel.

Verificând materialele cauzei civile și analizând în ansamblu argumentele şi criticile expuse în cererea de apel, respectând limitele judecării apelului inserate la art. 373 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată conchide asupra necesității *admiterii apelului declarat de Valeriu Negoiță, casarea hotărârii primei instanțe* cu *restituirea cauzei spre a fi rejudecată în aceiași instanță*, *dar în alt complet de judecată*, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, *hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Conform art. 385 lit. d) din Codul de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul, să caseze integral hotărârea primei instanțe și să trimită pricina spre rejudecare în primă instanță doar în cazul în care s-au încălcat temeiurile prevăzute la art. 388 alin.(1) lit. d) și i). La solicitarea participanţilor la proces, instanţa de apel poate trimite cauza spre rejudecare în prima instanţă doar o singură dată, în cazul prevăzut la art.388 alin.(1) lit.b).*

Potrivit art. 388 alin. (2) din Codul de procedură civilă, *săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei*.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, *o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate*.

Completul de judecată menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru

justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Conform art. 26 alin. (1), (4) Cod de procedură civilă, *procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale. Egalitatea părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încât nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.*

În urma verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, Completul de judecată constată că la examinarea prezentei cauze civile, instanța de fond pripit a emis soluția cu încălcarea normelor de drept procedural cu privire la termenul de 30 de zile în interiorul căruia părților li se oferă termen pentru prezentarea referinței cu respectarea prevederilor art. 122 alin. (4) Cod de procedură civilă și depunerii acțiunii reconvenționale în conformitate cu art. 172, 173 Cod de procedură civilă.

Potrivit materialelor cauzei, se constată că la data de 10 iulie 2025, Societatea Comercială „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Basarab Construct" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iulie 2025, cauza civilă, a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă. Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iulie 2025, a fost expediată prin scrisoare cu aviz de recepție, fiind recepționată de către pârât la data de 24 iulie 2025. (f.d. 18)

Totodată, instanța de fond a constatat că, în termen de 30 de zile, pârâtul nu și-a exercitat dreptul de a prezenta instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare, fapt ce a dus la examinarea acțiunii în conformitate cu art. 276^4 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care prevede că dacă, după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Iar, la data de 04 august 2025 instanța de judecată a emis hotărîrea atacată. (f.d.19)

Potrivit prevederilor art. 276^2 Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. (2) Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. (3) Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.*

În conformitate cu art. 276[3] Cod de procedură civilă, *judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile.*

Lecturând înscrisurile anexate la materialele cauzei Completul de judecată constată că, la data de 11 iulie 2025 prin încheierea Judecătoriei Cahul sediul central a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă cererea depusă de Societatea Comercială „Evan-P” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitate „Basarab Construct” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 16-17)

Tot prin încheierea nominalizată pîrîtului i s-a acordat un termen de 30 de zile de la data comunicării cererii de chemare în judecată pentru a prezenta referința scrisă și probele necesare, cu respectarea prevederilor art. 122 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Conform art. 276[4] alin. (2) Cod de procedură civilă, *dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.*

Completul de judecată constată că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iulie 2025 a fost expediată în adresa pîrîtului Societate cu Răspundere Limitată „Basarab Construct” la data de 14 iulie 2025 și recepționată la data de 24 iulie 2025, fapt confirmat prin avizul de recepție restituit în instanța de judecată. (f.d. 17-18)

În același, timp Completul reține, că instanța inferioară a examinat cauza cu încălcarea prevederilor art. 276[3] Cod de procedură civilă, potrivit cărora pîrîtul în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate este în drept de a prezenta instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Or, pîrîtul a făcut cunoștință cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iulie 2025 la data de 24 iulie 2025, iar instanța de judecată a pronunțat hotărîrea la data de 04 august 2025, adică cu încălcarea termenului de 30 de zile acordat pîrîtului pentru prezentarea referinței și probelor, drept prevăzut la art. 276[3] Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța a încălcat direct principiul contradictorialității și cel al egalității armelor în procesul civil. Pârâtului i s-a îngrădit dreptul de a se apăra, de a contesta pretențiile

reclamantului și de a prezenta probe, din aceste considerente instanța de apel ajunge la concluzia de a casa integral hotărîrea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 04 august 2025 și trimite cauza spre rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată pentru a restabili echilibrul procesual.

Din considerentele menționate, ținând cont că încălcarea admisă la soluționarea cauzei civile în prima instanță, nu poate fi corectată de către instanța de apel, constituie temei de casare a hotărârii, Completul judiciar conclude asupra necesității admiterii apelului, casării integrale a hotărârii primei instanțe şi restituirii cauzei civile spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei prima instanţă urmează să ţină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanţele ce prezintă importanţă pentru soluţionarea corectă a litigiului, să aprecieze probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigenţelor art. 130 Cod de procedură civilă, şi, în dependenţă de situaţia stabilită, să adopte o hotărâre legală şi întemeiată.

Asupra cererii de apel, în baza materialelor și actelor dosarului, conducându-se de prevederile articolelor 276^2-276^4, 385 lit. c) și 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud,-

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Basarab Construct” prin intermediul avocatului Valeriu Negoiță.

Se casează integral hotărîrea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 04 august 2025, pronunțată în cauza civilă, la cererea cu valoare redusă depusă de Societatea Comercială „Evan-P” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitate „Basarab Construct” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul: **Inga GORLENCO**

Judecătorii: **Igor BOTEZATU**

Andrei SCRIPCENCO